

Hjalte Rasmussen, *The Policymaking Power of the European Judge and its Limits, Business and economic Studies on European Integration*, wp 13-92, Copenhagen Business School, 1992, 22 sider.

Hjalte Rasmussen, *Dommerskab og politikerskab jura i EF*, i *Økonomi og Politik*, nr. 2 1991, side 23-34.

Hjalte Rasmussen, *Towards a Normative Theory of Interpretation of Community Law*, Copenhagen Political Studies Press, Copenhagen 1993, 44 sider.

Hjalte Rasmussen, *Når dommen falder. Ret og politik i EF-Domstolen*, s. 116-128 i *Europa-perspektiv 91*, red. af Morten Espelund og Carl Thaarup-Hansen, Handelshøjskolens Forlag, København 1991.

HR beskæftiger sig i disse tekster med EF's beslutningsprocesser og især med domstolens aktive rolle i EF's integrationsprocesser og tendensen til, at domstolen søger at gennemtrumfe en integration på områder, hvor en politisk beslutningsproces endnu ikke er kommet så langt.

HR argumenterer for, at domstolens rolle må omdefineres, så dens forvaltning af forholdet mellem politik og jura mere kommer til at ligne vesteuropæiske domstoles traditionelle rolle. Uden en sådan ændring vil EF-domstolen fortsætte med at søge at gribe ind i den nationale lovgivning og derved forstærke oplevelsen af det »demokratiske underskud« i EF's institutioner.

Tidsskriftet *Juristen* har anvendt et helt nummer, nr. 5, 1992, (udkommet 18. maj!) til en række kortere artikler, der gennemgår juridiske aspekter af unionstraktaten for en række, herunder forholdet mellem institutionerne i EU, ombudsmandsordningen, unionsborgerskab, det indre marked, arbejds- og socialpolitik, miljøområdet, sundhed, strafferet, udenrigs- og forsvarspolitik og suverænitetsafgivelse.

Den demokratiske udfordring. EF's dagsorden efter den 2. juni 1992, Mandag Morgen, september 1992, 53 sider. Udarbejdet af *Peter Nørdgård*, *Thomas Pedersen*, *Hjalte Rasmussen* og *Uffe Østergård*.

Denne mere debatprægede rapport gennemgår en række af de problemer, som EF står over for i takt med den voksende integration og samtidige problemer med social og politisk legitimitet i medlemslandene. Rapporten beskriver en række af de problemer eller udfordringer, som EF står over for, men rejser samtidig spørgsmålet, om kravene om mere demokratisk indflydelse på EF også for de små medlemsstater som Danmark forudsætter et vist niveau af fælles politisk kultur og retskultur. Rapporten slutter med at opstille en række forhold, der skal opfyldes for at befolkningen mere direkte inddrages i EF-processen.

Christen Sørensen, *Danmark – delstat i Europa? Politisk, økonomisk og monetær union*. Fremad, Århus 1990, 174 sider.

CS diskuterer med hovedvægt på udviklingen i den økonomiske integration i EF, om ikke den økonomisk-monetære union direkte forudsætter eller bygger på en udvikling mod et føderalt organiseret europæisk samarbejde, en europæisk stat. Det allerede klare demokratiske underskud i EF's institutioner kræver radikale indgreb for at sikre befolkningerne demokratisk indflydelse. CS argumenterer for, at Europa-Parlamentet må styrkes med lovgivende kompetence sigtende mod en fælles europæisk regering.

Tim Knudsen, *A portrait of Danish State-Culture: Why Denmark Needs Two national Anthems*, s. 262-296 i *European Integration and Denmark's Participation*, ed. Morten Kelstrup, Institute of Political Science, UC, Denmark, Copenhagen Political Studies Press, 1992, 384 sider.

TK foretager i denne artikel en analyse af de store forskelle i et begreb om »statskultur« i de europæiske stater og forsøger ud fra en komparativ synsvinkel at give et billede af den danske statskultur. Statskulturbegrebet bruges til at forsøge at beskrive sammenhængen mellem nationale værdier og kulturforhold i et forsøg på at besvare en række spørgsmål om den forskelligartede udvikling i forholdet mellem stat og samfund i de europæiske lande. TK finder, at kernen i »det danske problem«, dvs. for den danske deltagelse i et europæisk samarbejde, er, at der eksisterer et gennem århundreder udbygget politisk billede, ifølge hvilket danskerne er vant til økonomisk samarbejde med omverdenen samtidig med, at det politiske center